

عنوان مقاله:

معنا و مفهوم خودشناسی و خودسازی در انسان از دیدگاه امیرالمومنین علیهم السلام در نهج البلاغه و روانشناسان دیگر

محل انتشار:

اولین کنگره بین المللی حکمت ناب (سال: ۱۳۹۴)

تعداد صفحات اصل مقاله: ۹

نویسنده:

زهرا قنبرپور - دکتری فلسفه تعلیم و تربیت

خلاصه مقاله:

انسان موجودی است که دارای استعدادهای بسیار و قابلیت های بی شماری است هم از نظر ابعاد روحی و معنوی و هم از نظر توان های جسمی و بدنی. حال اگر کسی بخواهد وجودش را در همه این ابعاد و زمینه ها بسازد اولین قدم که باید بردارد، شناخت این استعداهاست. در اسلام تاکید بر خودشناسی آنقدر است که پیامبر(ص) می فرماید: " من عرضه نفس فقد عرضه ربه" هر کس خود را شناخت خدای خود را نیز می شناسد. و شناخت خدا نیز کمال وجودی هر انسان است در این گفتار سعی شده تا اینکه ضرورت خودشناسی را به روشنی توضیح داده شود و هم اینکه عوامل و زمینه های خودسازی هم بیان شود و اینکار هم با در نظر گرفتن سخنان شیوای امیرالمومنین علی (علیه السلام) صورت گرفته است و به بیان دیدگاه هایی از روانشناسان دیگر هم اشاره شده است. روش پژوهش هم و کتابخانه ای (اسنادی و تحلیلی) بود و با استفاده از کتب، مقالات و بانک های اطلاعاتی موجود در این زمینه انجام شد. ولی در کل خودشناسی و خود سازی طبق دیدگاه امیرالمومنین و اصول شیعه توضیح داده شده است و آوردن دیدگاه دیگر روانشناسان جهت تکمیل بحث است.

کلمات کلیدی:

خودشناسی، خود سازی، نهج البلاغه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/۴۵۸۸۸۵>